

Persbericht

datum 7 april 2008
kenmerk 08.066
betreft **Jaarverslag Steunpunt Ouderenmis(be)handeling
2007: geen beterschap bij mis(be)handeling van
ouderen**

OP VOORSTEL VAN GEDEPUTEERDE **EDDY COUCKUYT**, BEVOEGD
VOOR WELZIJN EN GEZONDHEID, DEELT DE DEPUTATIE HET
VOLGENDE MEE:

Wat is Ouderenmis(be)handeling?

Ouderenmis(be)handeling is niet iets wat specifiek bij deze tijd hoort. Er is tegenwoordig wel meer erkenning voor. Mis(be)handeling neemt vele vormen aan: lichamelijk, psychisch, seksueel, verwaarlozing, ... Alle hebben ze één gemeenschappelijk kenmerk: het gaat om grensoverschrijdend gedrag dat soms zo ver gaat dat er niet meer over mis-be-handeling wordt gesproken, maar over mishandeling.

Hoe vaak komt het nu eigenlijk voor?

Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat in ons land 1 op 5 thuiswonende ouderen (boven de 60 jaar) geconfronteerd wordt met één of andere vorm van mis(be)handeling. Voor Oost-Vlaanderen gaat dit potentieel om ongeveer 50 000 ouderen. Door de toenemende vergrijzing in onze maatschappij en het feit dat ouderen steeds langer thuis blijven wonen, wordt verwacht dat het aantal gevallen van ouderenmis(be)handeling zal stijgen.

Bij het bekijken van het aantal meldingen binnen het steunpunt ouderenmis(be)handeling, is er evenmin reden tot optimisme.

Het eerste werkingsjaar, toen het steunpunt nog het enige registratiepunt was in Vlaanderen waren er net geen 100 meldingen per jaar.

In 2007 kwamen alleen bij het Oost-Vlaams steunpunt 182 meldingen binnen! Het zijn trouwens meer en meer de hulpverleners die melden. Dat lijkt de hypothese te bevestigen dat het vertrouwen van de reguliere hulpverlening in het steunpunt gevoelig stijgt.

Welke vormen van ouderenmis(be)handeling worden vooral gemeld?

Vooraf psychische vormen van mis(be)handeling (vernederen, bedreigen, oudere mensen als kinderen behandelen) en financieel misbruik (diefstal, afpersing,...) worden gemeld. Deze vormen komen ook opvallend vaak samen voor.

Op de derde plaats komt fysieke mishandeling (slaan, schoppen, oneigenlijk toedienen van medicatie, ...).

Seksueel misbruik wordt het minst gemeld, maar zoals elk jaar werd ook in 2007 melding gemaakt van seksueel geweld op ouderen (4 gevallen).

Wie loopt het meeste risico om slachtoffer te worden van ouderenmis(be)handeling?

De slachtoffers zijn vooral vrouwen en hoogbejaarden (vanaf 80 jaar), wat geen verwondering hoeft te wekken. Hoe ouder iemand wordt, hoe afhankelijker hij wordt van anderen. Alle studies wijzen uit dat afhankelijkheid een zeer grote risicofactor vormt voor mishandeling.

Wat is de relatie tussen het slachtoffer en de vermoedelijke pleger?

Ouderenmis(be)handeling binnen de thuissituatie gaat vaak om intrafamiliaal geweld. De vermoedelijke plegers zijn personen uit de nabije omgeving van de oudere persoon. Het gaat het vaakst om kinderen of schoonkinderen (50%), gevolgd door de partners (15%).

Er komen, weliswaar in veel mindere mate, ook situaties voor waarin een hulpverlener aangeduid wordt als pleger. Dit bevestigt het belang van het bestaan van een onafhankelijk steunpunt.

Welke oplossing biedt het Oost-Vlaams steunpunt?

Als er sprake is van mishandeling, moet er hulp geboden worden door te zoeken hoe de mistoestanden aangepakt kunnen worden.

Een steunpunt kan in deze optiek nooit een louter registratiepunt zijn. In overleg met het provinciebestuur en de stuurgroep werd van bij het opstarten gekozen om te werken via de methodiek van het casemanagement. De 3 regionale casemanagers, gesubsidieerd door de provincie, nemen dus niet de plaats in van de bestaande hulpverlening. Door het opzetten of coördineren van netwerken, afgestemd op het individuele slachtoffer en de individuele pleger, proberen de casemanagers binnen het steunpunt te interveniëren zodat de situatie positief kan evolueren en de levenskwaliteit wordt verhoogd. Bij oudere personen zijn in veel gevallen al verschillende hulpverleners aanwezig. Door in overleg te gaan met deze hulpverleners en door deze samen rond de tafel te zetten, probeert men gezamenlijk een verbetering van de levenssituatie te bekomen. Als de hulpverlening ontoereikend of onbestaand is, zoekt het steunpunt de nodige hulpverlening. Door regelmatig contact met deze netwerken te behouden, kan de situatie geëvalueerd en opgevolgd worden. Het Oost-Vlaams steunpunt staat op die manier reeds 8 jaar garant voor een kwaliteitsvolle opvolging van elke situatie.

Wat is de rol van het provinciebestuur?

Het provinciebestuur is de subsidiërende overheid van het steunpunt Ouderenmis(be)handeling. Het provinciebestuur speelt ook een belangrijke rol bij het ondernemen van sensibilisatieacties over dit thema.

Zo toert momenteel zelfs een toneelstuk rond, geregisseerd door René Verreth, over ouderenmishandeling, dat quasi volledig gesubsidieerd werd door het provinciebestuur Oost-Vlaanderen. Via de dienst Gezondheid staat het provinciebestuur ook in voor alle administratieve taken die verbonden zijn aan de stuurgroep van het steunpunt (vergaderingen plannen, opmaken van agenda, verslaggeving,...).

Inlichtingen:

Gedeputeerde Eddy Couckuyt

Gouvernementstraat 1, 9000 Gent
tel. 09 267 81 71

Provinciebestuur Oost-Vlaanderen
Dienst Gezondheid
W. Wilsonplein 2, 9000 Gent
contactpersoon: Anne Kesteloot
tel. 09 267 75 47
anne.kesteloot@oost-vlaanderen.be